собственно означава повече решета и ~~кондо~~сачета или кондури; но прямо взето за басма, ямла, дървре, тоц, ръдав. махрама.

Бахт (чта) чест (откъдето счастие, щастие) късмет; не ми работи бахтът. Аз му работи бахтът. Я. Бахт я тах, ~~ка~~ кога посл. тур. чтобъ бъдеше и от бъдещите в случай кога ска да кажеш: Или ще сполучи или ще загине; или чъст или смърт; ~~а то~~ Срв. Я морава я моравата или ще се излеравам на моравата (което е според понятията на бъдещия голямо щастие за него) или ще лежа сред под нея.

Бахтлийка (та) ~~На която работа честа~~, която е честита, доброчеста. Черов.

Бахтлия (та) прил. на изм. касметлия, несчет, доброчеста, щастлив.

Бахтисам, Доверно го произвежда от бахт, честитъ съм, доволен съм, но погрешно е. в бакти~~сам или бъкти~~сам. и ариво чрда за подтвърде не точе погрешено то от Зиона: не бахтисам или стара майтоле, чъ човеки глави да кремеш. кчрвави ризи да теренъ Д. 22. кото ~~т~~ тълкува: не си ми доволна, а то, не ти ми умрръ зна. в. бактисвам или бъкти~~сам~~.

Бахтяма и бахтамяза, на честа ми; на стъ~~лъ~~ки. Да идя ли да не идя ли? Аз ще идя на бахтяма. Той се затворил в палатъ си, а не хранил ойовци на пушкаха на бахтяма за в стаята му. Л. Д. 1875. р. 144.

Бахур (чта) дебелото чърво, ~~или~~ гъзъ, гъзъ чърво, дъ~~ъ~~ник чта чъ~~ч~~овка и у други ~~и~~ъ~~к~~ом чъ~~в~~отни, рус. кишка: в коли бахурчта (на гъзник), що искача, е доста голям, то трябва да се покрие чръст с натоплено платъ~~н~~ице, та да се бръчка в средата на бахурчта и да се напъче (искачяче на гъзника). Л. Д. 1871 р. 133. Черно дуке подчрво, из гъза му бахур виси? — Верига, верига и кола. Чет. 4. 120. Така наричат дебелото чърво на свинята, изпито, напълнено с дробчета и ~~сърце~~ сърдечето и ~~сърце~~ кървавото то наричано месо насвчено и сварено в гостба. Син. ~~на~~ на кървавица. 3) Ватагур, та хур, вътренник, касер, милчъ сеяд за ракия от капай или от чръст, но повече от капай и с вино.

Бахурче (то) — чета (та) умл. от бахур в 3 знач. гъгурче, вътренче, касерче. в. тоскаче, каленче

Бахчийка (та) умл. от бахча, градинка, босанче.

Бахчевандъ~~м~~лък (чта) градинарство, босандъмлък.

Бахчевандъ~~м~~ия (та) градинар, ~~ч~~ъ~~ч~~ъ~~ч~~ъ, босандъмя.

Бахурчест, ча, чо — ~~ти~~ (чта) от бахур, та е бахур, засилено сх. в. бахурчест. Бахурчестата повръхнина бе покрита с раззеленели лозя. Л. Д. 1871. р. 166.

Бахчама (та) дума загадочна поято представя нога та или крачта на човека, като и ще то бъчо и вчетравено, за чова сравнимо бъ е вътрено бъчама: Два бахчама над бахчами та чрво, над чрвото гърми дол, над чрми дол масленик, над масленика два кладенци, над кладенцита лъвада? — Човешко тяло. Ч. 120.

Бахча (та) из ~~ъ~~ъ, ~~ъ~~ъ~~ъ~~ъ, ~~ъ~~ъ~~ъ~~ъ 1) градина, сад, 2) бостани откъдето и чи в воловци, и ~~ъ~~ъ~~ъ~~ъ бахча е предсено. Л. 187. Е щем ли поле а з да те земем, за~~ъ~~ъ